

Nr 160.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående anslag till riksförsäkringsanstalten; given Stockholms slott den 24 februari 1933.

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Torsten Nothin.

Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 24 februari 1933.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, statsråden UNDÉN, NOTHIN, SCHLYTER, WIGFORSS, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Tillförordnade chefen för socialdepartementet, statsrådet Nothin, anför:

Kostnaderna för riksförsäkringsanstalten bestridas sedan åtskilliga år från två särskilda förslagsanslag, nämligen ett ordinarie med rubriken *riksförsäkringsanstalten* och ett extra, rubricerat *riksförsäkringsanstaltens verksamhet*. Storleken av dessa anslag och belastningen därå framgå av de uppgifter, vilka innefattas i följande tablå.

Budgetår	Det ordinarie anslaget:		Det extra anslaget:	
	Anslag kronor	Nettoutgifter kronor	Anslag kronor	Nettoutgifter kronor
1931/1932	245,200	234,660	1,450,000	1,495,000
1932/1933	368,500	—	1,230,000	—

I skrivelse den 6 september 1932 hemställde riksförsäkringsanstalten, att det extra anslaget till riksförsäkringsanstaltens verksamhet måtte i riksstaten för budgetåret 1933/1934 uppföras med 1,306,500 kronor.

Vid anmälan till årets statsverksproposition av frågan om behovet av medel till ifrågavarande ändamål framhöll föredragande departementschefen V (s. 32), att det med hänsyn till den statsfinansiella situationen visat sig ofrånkomligt att för nästa budgetår begränsa utgifterna för riksförsäkringsanstalten men att det då ännu vore ovisst, vilka möjligheter, som därutinnan stode till buds. Därför föreslogs, att anslagen skulle i riksstatsförslaget för nästa budgetår upptagas med provisoriska belopp. Anslaget till riksförsäkringsanstalten syntes därvid böra lämnas oförändrat. Beträffande anslaget till anstaltens verksamhet anfördes, att det, såvitt då kunde bedömas, syntes möjligt att åvägabringa vissa besparingar, om också till större delen blott av tillfällig art, samt att anslaget på grund härav syntes kunna reduceras till 1,200,000 kronor.

I anslutning till det sålunda anförda hemställde departementschefen under punkten 15 respektive punkten 16 av femte huvudtiteln, att i avbidan på särskild proposition i ämnet, det ordinarie förslagsanslaget till riksförsäkringsanstalten måtte i riksstaten beräknas till oförändrat belopp, 368,500 kronor samt att det extra förslagsanslaget till riksförsäkringsanstaltens verksamhet måtte beräknas till 1,200,000 kronor. Denna hemställan bifölls av Kungl. Maj:t.

Jag anhåller nu att få upptaga frågan om definitiv framställning till riksdagen rörande anslag till nyss omförmälda båda ändamål.

Det ordinarie anslaget.

Departements-
chefen.

Vad först angår det ordinarie förslagsanslaget till riksförsäkringsanstalten framgår av det anförda, att detta anslag för närvarande är i riksstaten upptaget till 368,500 kronor, å vilket belopp jämväl den ordinarie staten för anstalten slutar. Riksförsäkringsanstalten har icke beträffande detta anslag ifrågasatt någon ändring för nästa budgetår. Då någon besparing å ifrågavarande anslag icke heller synes mig stå att vinna, torde anslaget, såsom i statsverkspropositionen preliminärt beräknades, böra i riksstaten för budgetåret 1933/1934 upptagas med oförändrat belopp, 368,500 kronor.

Det extra anslaget.

För användningen av det för budgetåret 1932/1933 anvisade extra förslagsanslaget till riksförsäkringsanstaltens verksamhet har Kungl. Maj:t den 17 juni 1932 fastställt följande stat (för jämförelse angivas inom parentes de belopp, som voro upptagna i den genom beslut den 15 maj 1931 fastställda staten för budgetåret 1931/1932):

	(1931/1932)	1932/1933
Avlöningar och vikariatsersättningar till icke-ordinarie befattningshavare, ersättningar till sakkunniga, personliga lönetillägg m. m., högst..... kronor	(929,000)	813,000

(1931/1932) 1932/1933

(hyra), kostnad för uppvärmning, belysning och städning, rättegångskostnader, kostnad för läkarundersökning och anskaffande av läkarbetyg, då sådant ej skall av arbetsgivare eller av annat anslag bekostas, samt andra dylika kostnader, tryckningskostnader samt kostnader för prenumeration å tidningar och tidskrifter, inköp av böcker, anskaffande och underhåll av inventarier, för skrivmaterialier, telefoner och telegram, annonsering m. m., förslagsvis	kronor	(211,000)	116,000
resekostnads- och traktamentsersättningar, högst	»	—	8,000
kostnad för ortsombuden samt andra dylika kostnader, förslagsvis	»	(310,000)	300,000
omkostnader för förvaltningen av riksförsäkringsanstaltens fonder (däri inberäknat avlöning till en extra ordinarie befattningshavare i 11:e lönegraden samt kostnad för erforderligt skrivbiträde ävensom arvoden och ersättning till särskilda ledamöter, jämte suppleanter, vid behandlingen inom anstalten av frågor rörande fondförvaltningen), förslagsvis	»	(22,000)	15,000
Summa kronor		(1,472,000)	1,252,000

Härvid ber jag emellertid få erinra, att Kungl. Maj:t den 4 december 1931 och den 22 juni 1932 företog vissa ändringar i den för budgetåret 1931/1932 fastställda staten. Sålunda höjdes posten till avlöningar och vikariatsersättningar m. m. till högst 942,000 kronor och posten till hyra m. m. till förslagsvis 244,000 kronor. Å andra sidan sänktes posten till kostnad för ortsombuden m. m. till förslagsvis 309,000 kronor. Samtidigt bestämdes slutsumman för staten under budgetåret 1931/1932 till 1,517,000 kronor.

Minskningen i löpande årets stat av avlöningsposten beror på överförandet å ordinarie stat av personal å extra stat.

Den i staten för budgetåret 1931/1932 upptagna kostnaden för hyra, beräknad till 99,900 kronor, har från och med innevarande budgetår bortfallit, sedan riksförsäkringsanstalten inflyttat i den för ämbetsverket uppförda byggnaden.

Såsom framgår av de anförda siffrorna, överstiger statens slutsumma för budgetåret 1932/1933 med 22,000 kronor det beviljade anslaget. Detta sammanhänger därmed, att utöver det extra anslaget till upprätthållande av anstaltens verksamhet för varje budgetår till anstalten utbetalas visst belopp av anstaltens olycksfallsförsäkringsfonds medel såsom ersättning till statsverket för anstaltens bestyr med förvaltningen av nämnda fond. Sistberörda belopp är genom beslut den 27 juni 1930 tillsvidare bestämt till 22,000 kronor.

I sin berörda skrivelse den 6 september 1932 har riksförsäkringsanstalten först till belysande av anstaltens arbetsbörda lämnat vissa uppgifter av-

seende omfattningen av anstaltens verksamhet under åren 1927/1932. I avslutning till dessa uppgifter har anstalten anfört i huvudsak följande:

Av uppgifterna framginge, att antalet i anstaltens arbetsgivarregister upptagna arbetsgivare under 5-årsperioden 1927—1931 ökats från 431,030 till 542,370. Antalet anmälda olycksfall, avseende i anstalten försäkrade arbetare, hade ökats från 39,131 år 1927 till 73,699 år 1931. Beloppet av årligen utbetalda ersättningar hade under perioden ökats från 7,876,874 till 13,773,457 kronor. Antalet utgående livräntor hade ökats från 20,033 till 25,103 och ökades alltså jämt. Antalet till riksförsäkringsanstalten inkomna postförsändelser hade under samma period vuxit från 198,345 till 299,047 för år.

Den rådande depressionen hade i det hela icke medfört någon minskning i anstaltens arbetsbörda. Delvis beroende på 1930 års folkräkning hade antalet hos anstalten registrerade arbetsgivare från slutet av 1930 till slutet av 1931 ökats med omkring 50,000. Denna ökning hade medfört en betydande stegring av anstaltens arbete med registrering och identifiering av arbetsgivarna samt med debitering av premier m. m. Vad angående antalet anmälda olycksfall föreläge visserligen under tiden $\frac{1}{1}$ — $\frac{31}{8}$ 1932 jämfört med samma tid 1931 minskning beträffande olycksfall, som drabbat hos enskilda arbetsgivare anställda arbetare, men i stället hade antalet olycksfall i statens arbete ökats, så att summan av anmälda olycksfall bland i anstalten försäkrade under tiden januari—augusti respektive 1931 och 1932 dock utvisade en stegring, nämligen från 48,245 till 48,497. Antalet till riksförsäkringsanstalten inkomna postförsändelser hade under de åtta första månaderna 1932 jämfört med motsvarande tid 1931 ökats från 199,804 till 204,899 eller med 5,095. Antalet remisser från försäkringsrådet hade under samma tider ökat från 1,727 till 2,085. Antalet ärenden rörande försäkringsplikt, d. v. s. frågor, vem som skulle anses som arbetsgivare med avseende å visst företag, huruvida skadad person vore att anse såsom arbetare enligt olycksfallsförsäkringslagen m. m., hade under de åtta första månaderna 1932 utgjort 4,728 mot 3,072 samma tid 1931.

Riksförsäkringsanstalten har därefter övergått till beräkning av anslagsbehovet för nästa budgetår. Därvid har anstalten beträffande posten till *avlöningar och vikariatsersättningar m. m.* anfört huvudsakligen följande:

Den betydande stegringen i riksförsäkringsanstaltens arbetsbörda hade icke kunnat mötas utan att en viss ökning av personalens antal blivit oundgänglig. Denna ökning hade dittills kunnat hållas obetydlig i jämförelse med ökningen i arbetsbördan. Förutom en del tillfälligt anställda arbetskrafter hade antalet befattningshavare vid slutet av 1927 uppgått till 305 och hade till den 31 augusti 1932 ökats till 356, inberäknat en under 1932 anställd maskinist och portvakt. Ökningen i antalet befattningshavare utgjorde sålunda ej fullt 17 procent. Anledningen till att ökningen kunnat begränsas på sådant sätt vore, bland annat, att anstalten i stor utsträckning infört arbetsbesparande maskiner och i övrigt vidtagit de förenklingar i arbetssättet, som varit möjliga att genomföra.

För riksförsäkringsanstaltens del torde det icke vara möjligt att under nuvarande förhållanden nedbringa personalens antal. På grund av den tillväxt i arbetsbördan, som förut angivits, utan att personalen i motsvarande grad ökats, hade det erbjudit stora svårigheter att kunna medhinna arbetet. Personalen hade i stor utsträckning fått arbeta på övertid utan att i allmänhet ersättning därför utgått. I vissa fall låge arbetet betänkligt efter. För att avarbeta balansen måste ytterligare arbetskrafter åtminstone tillfälligt anställas.

En inskränkning av anstaltens personal skulle icke vara möjlig utan allvarliga följder i avseende å anstaltens verksamhet. Premierna måste utan försening påföras, för att anstalten skulle erhålla medel till ersättningsarna. Prövning av ersättningsanspråk måste med hänsyn till de skadade ske så skyndsamt som möjligt. Genom eftersättande av kravet på utredning i anledning av inträffade olycksfall skulle visserligen behovet av arbetskrafter minska, men därigenom skulle å andra sidan, såsom anstaltens erfarenhet otvetydigt utvisade, ersättningskostnaderna ökas i mångdubbelt högre grad än besparingarna i omkostnaderna. Därtill komme, att de arbetsgivare, som hade försäkring i riks försäkringsanstalten, genom tilläggsavgifterna lämnade bidrag till anstaltens förvaltningskostnader och redan på grund därav måste anses hava berättigade anspråk på att anstaltens handläggning av ärendena skedde på ett sätt, som fullt nöjaktigt tillgodosåge vederbörandes intresse av snabbhet och noggrannhet.

Ämbetsverket har vidare med avseende å frågan, huruvida i avgången befattningshavares ställe nyanställd person kunde placeras i lägre lönegrad än den avgångne, framhållit, att ämbetsverket brukat verkställa undersökning rörande möjligheterna härutinnan men att någon mera avsevärd besparing dock icke för ämbetsverkets del därigenom kunde väntas uppstå. Ämbetsverket anför, att av de 351 befattningshavarna, utom generaldirektören och läkarna, 202 vore placerade i högst 5 lönegraden, 88 i 6—15 lönegraderna, 18 i 16—20 lönegraderna och 43 i 21—30 lönegraderna.

Därefter har ämbetsverket ingått på beräkning av personalkostnaderna för budgetåret 1933/1934. Härom anföres bland annat:

Utgifterna under ifrågavarande anslagspost hade för budgetåret 1931/1932 uppgått till 940,514 kronor. Från och med budgetåret 1932/1933 hade emellertid 30 befattningar överförts från extra till ordinarie stat, varigenom den ordinarie staten ökats med 123,300 kronor. Motsvarande minskning i den extra staten hade beräknats till 123,200 kronor, därav 116,200 kronor å nu förevarande anslagspost.

Enligt inom anstalten verkställda detaljerade beräkningar skulle för budgetåret 1932/1933 avlöningssumman för den nuvarande personalen, med inräknande av sedvanliga avlöningsförhöjningar, uppgå till omkring 874,000 kronor. Därtill komme vikariatsersättningar, avlöningar till tillfälliga arbetskrafter, övertidsersättningar m. m. med 10,000 kronor. Summan utgjorde alltså 884,000 kronor. Med hänsyn därtill, att vid en del vikariat ersättningen utginge från ordinarie anslaget, syntes denna summa kunna minskas till 15,000 kronor. Enligt Kungl. Maj:ts beslut den 30 juni 1932 skulle emellertid från denna anslagspost jämväl bestridas avlöningen till en maskinist, tillika portvakt, med högst 3,420 kronor per år. För budgetåret 1932/1933 syntes sålunda utgifterna under ifrågavarande anslagspost böra beräknas till omkring 872,500 kronor.

För budgetåret 1933/1934 hade avlöningskostnaderna för den nuvarande personalen, med inräknande av sedvanliga avlöningsförhöjningar, beräknats till omkring 887,000 kronor. Till vikariatsersättningar, tillfälliga arbetskrafter och övertidsersättningar syntes böra beräknas 10,000 kronor. Sammanlagda kostnaderna skulle sålunda bliva 897,000 kronor, vilket belopp med hänsyn till vikariatsersättningar, utgående från ordinarie anslaget, syntes kunna nedsättas med omkring 15,000 kronor till 882,000 kronor. Därtill

komme kostnaden för maskinist, tillika portvakt, med 3,420 kronor. Anslagsposten syntes i följd därav kunna beräknas till omkring 885,500 kronor.

Med avseende å anslagsposten till *bränsle, belysning och städning m. m.* har riksförsäkringsanstalten meddelat.

Bortsett från resekostnads- och traktamentsersättningar, som numera utbrutits till en särskild anslagspost, hade utgifterna från posten under budgetåret 1931/1932 uppgått till 241,944 kronor, i vilken summa dock inginge ett belopp av 99,922 kronor för hyra av ämbetslokal, vilken kostnad numera helt bortfallit. Övriga kostnader under ifrågavarande anslagspost hade under budgetåret 1931/1932 uppgått till 142,022 kronor, varav emellertid en del vore att hänföra till av flyttningen till anstaltens nya ämbetslokal föranledda kostnader. Kostnaderna å posten för budgetåret 1933/1934 skulle enligt anstaltens beräkning fördela sig på följande sätt (för jämförelse meddelas belastningssiffrorna för budgetåret 1931/1932 samt de för budgetåret 1932/1933 i statsverkspropositionen beräknade beloppen).

	1931/1932 (utgivet belopp) kronor	1932/1933 (beräknat belopp) kronor	1933/1934 (beräknat belopp) kronor
Bränsle och lyse.....	6,103		18,000
Renhållning och städning	19,316	37,500	20,000
Skrivmaterialier och papper	12,824	13,500	12,800
Tryckningskostnader.....	25,152	26,200	25,500
Inköp och underhåll av möbler.....	23,713		4,000
Inköp och underhåll av skriv- och räknemaskiner m. m.	11,020	9,000	5,000
Bokinköp, tidskrifter och tidningar.....	6,522	6,500	6,500
Bindning av böcker, tidskrifter och handlingar ..	1,354		1,300
Telegram och telefon	16,688	22,500	15,300
Annonsering.....	735		400
Övriga expensutgifter	16,965		8,400
Utgifter för fastigheten	—	—	1,000
Rättegångskostnader.....	1,321	500	500
Kostnad för läkarundersökning m. m.	309	300	300
Summa kronor	142,022	116,000	119,000

Beträffande vissa av de i denna sammanställning upptagna delposterna har anstalten anfört följande:

Kostnaderna för bränsle och lyse hade till följd av inflyttningen i den nya ämbetsbyggnaden väsentligt ökats. Enligt uppgift av byggnadsstyrelsen beräknades bränslekostnaden för hela byggnaden till 11,800 kronor, därav för anstaltens del 10,800 kronor. För elektrisk ström till belysning och hissar m. m. borde jämväl enligt uppgift av byggnadsstyrelsen beräknas 7,000 kronor, vartill borde läggas 200 kronor för inköp av glödlampor m. m. Utgiftsposten till bränsle och lyse syntes alltså böra upptagas till 18,000 kronor.

Tryckningskostnaderna hade under det nästförflutna budgetåret uppgått till 25,152 kronor, varav för blankett- och accidenstryck 22,304 kronor och för s. k. publikationstryck 2,848 kronor. Till sistnämnda tryck hade hänförts *dels* tryckning av publikationer, ingående i serien Sveriges officiella statistik, med 1,532 kronor, *dels* vissa meddelanden till läkare och mantals-

ombud, premietariffer avsedda för ordsombud, meddelanden till kommunalombud vid mantalsskrivningsförrättningar, meddelanden till arbetsgivare med försäkring i riksförsäkringsanstalten, uppmaningar till åtgärder för nedbringande av olycksfallsfrekvensen m. m. Med avseende å blankettrycket ville anstalten framhålla, att arbetet inom anstalten i största utsträckning vore baserat på användningen av arbetsbesparande blanketter av olika slag. En inskränkning däri kunde icke ske utan att behovet av arbetskrafter ökades. Av publikationstrycket uppginge kostnaderna för de i serien Sveriges officiella statistik ingående publikationerna till relativt obetydligt belopp. Med hänsyn till de ömsesidiga olycksfallsförsäkringsbolagen, vilkas bidrag till försäkringsrådets och riksförsäkringsanstaltens verksamhet bland annat avsåge kostnaderna för anstaltens statistik, torde någon inskränkning i de statistiska publikationerna ej kunna ske. Vad anginge det övriga publikationstrycket utgjorde det ett oundgängligt led i riksförsäkringsanstaltens försäkringsverksamhet. Genom användning av så billigt papper och så små format som möjligt samt infordrande av anbud å varje trycksak från två eller tre större såväl som mindre tryckerier syntes anstalten hava nedbringt tryckningskostnaderna i möjligaste mån. En omständighet, som verkade fördyrande å ifrågakvarande utgiftspost vore, att de statistik kort, som användes i de av anstalten förhyrda s. k. Hollerithmaskinerna, enligt kontrakt skulle tillhandahållas av maskinernas tillverkare och betalas i dollars. Anstalten ansåge av anförda skäl, att utgiftsposten för tryckning ej kunde sättas lägre än till 25,500 kronor, därav omkring 3,000 kronor till s. k. publikationstryck.

För inköp och underhåll av möbler m. m. hade under budgetåret 1931/1932 åtgått 23,713 kronor. Att beloppet blivit så stort, sammanhängde till väsentlig del med riksförsäkringsanstaltens inflyttning i den nya ämbetslokalen. Då inredningen i anstaltens lokaler på grund av otillräckliga anslag fortfarande i vissa delar vore mycket torftig och bristfällig, vore under de närmaste åren ett någorlunda rikligt möbleringsanslag erforderligt. Med hänsyn till det statsfinansiella läget ansåge sig anstalten emellertid böra för budgetåret 1933/1934 nedsätta utgiftsposten till 4,000 kronor.

Jämväl kostnaden för inköp och underhåll av skriv- och räkne-maskiner m. m., 11,020 kronor, hade påverkats av inflyttningen i den nya ämbetslokalen, i det att nya motorer måst inmonteras i anstaltens elektriska maskiner i följd av övergången från likström till växelström. Vidare hade anstalten utbytt ett antal förslitna skriv- och räknemaskiner mot nya sådana och anskaffat arbetsbesparande bokföringsmaskiner. Då anstalten hade ett hundratal maskiner av olika slag, varav en del mycket gamla, måste ett ej obetydligt årligt belopp beräknas för rengöring, underhåll och reparation av maskiner. Dessutom måste tid efter annan förslitna maskiner utbytas mot nya. Ifrågakvarande utgiftspost borde beräknas till minst 5,000 kronor.

Under utgiftsposten till telegram och telefon hade kostnaderna under budgetåret 1931/1932 uppgått till 16,688 kronor, inbegripet vissa anläggnings- och flyttningskostnader. För budgetåret 1933/1934 borde för ändamålet beräknas 15,300 kronor.

Övriga expensutgifter hade under budgetåret 1931/1932 uppgått till 16,965 kronor. Däri inginge en del utgifter i samband med flyttningen. För budgetåret 1933/1934 måste för hyra av anstaltens statistikmaskiner (Hollerith's system) — vilken hyra utginge i dollars — på grund av den höga dollarkursen beräknas ett från 4,300 till 6,400 kronor höjt belopp. För diverse utgifter borde anslås omkring 2,000 kronor. Utgiftsposten i sin helhet syntes sålunda böra beräknas till 8,400 kronor.

Såsom en ny delpost hade tillkommit utgifter för fastigheten (anstaltens ämbetsbyggnad), såsom för skötsel och inspektion av hissar samt smärre underhållskostnader och reparationer. Tillsvidare syntes för detta ändamål böra anslås 1,000 kronor.

Rättegångskostnaderna hade under budgetåret 1931/1932 uppgått till 1,321 kronor. Emellertid hade under samma tid influtit 3,312 kronor i riks-försäkringsanstalten tillerkända rättegångskostnader m. m. Ehuru storleken av det belopp, som framdeles kunde komma att på så sätt inflyta, ej läte sig beräkna, syntes emellertid utgiftsposten kunna upptagas till 500 kronor.

I enlighet med det anförda har riks-försäkringsanstalten beräknat anslagsposten till 119,000 kronor.

Beträffande posten till *resekostnads- och traktamentsersättningar* meddelar anstalten, att utgifterna för detta ändamål under budgetåret 1931/1932 uppgått till 7,129 kronor. Anstalten hemställer, att posten måtte för nästa budgetår — liksom för det löpande — beräknas till 8,000 kronor.

I fråga om anslagsposten till *kostnad för ortsombuden samt andra dylika kostnader* har anstalten uttalat sig på följande sätt:

Belastningen å denna post hade under de tre senaste budgetåren uppgått till respektive 337,641, 313,999 och 308,957 kronor. I 1932 års statsverksproposition hade föredragande departementschefen uttalat, att en av sparsamhetsskäl påkallad jämkning nedåt åtminstone beträffande vissa av de till anstaltens ombud utgående arvodena borde kunna genomföras. På grund härav hade posten för budgetåret 1932/1933 nedsatts med 10,000 kronor till 300,000 kronor. I anledning av berörda uttalande hade anstalten — som redan tidigare reducerat arvodena för vissa ombud — nedsatt arvodena för ytterligare ett stort antal ortsombud från 1932 års början samt för samtliga ombud för fiskarförsäkringen från och med den 1 juli 1932. Mer än hälften av ortsombuden åtnjöte nu arvoden av endast 25—100 kronor per år och klagomål inkomme ofta över de låga beloppen. Oaktat de nu skedda nedsättningarna av arvodena mötte dock svårighet att kunna begränsa utgifterna inom ramen av det för innevarande år beräknade anslagsbeloppet. Anstalten ansåge sig emellertid böra föreslå, att ifrågavarande utgiftspost för budgetåret 1933/1934 bibehöllles vid ett belopp av 300,000 kronor.

Vidkommande anslagsposten till *omkostnader för förvaltningen av riks-försäkringsanstaltens fonder* meddelar anstalten, att utgifterna under budgetåret 1931/1932 uppgått till 21,767 kronor, därav utgått för arvoden till särskilda ledamöter 3,000 kronor, för avlöning till en aktuarie samt vikariatsersättning 7,267 kronor, för avlöning till en e. o. tjänsteman i 11:e lönegraden 3,300 kronor samt till ett biträde 1,906 kronor, för förvaringsavgifter 6,004 kronor samt för bindning och diverse 290 kronor. Efter erinran att anslagsposten, sedan den med fondförvaltningen sysselsatte aktuarien numera överförts till ordinarie stat, för budgetåret 1932/1933 beräknats till 15,000 kronor samt under förmälan dels att förvaringsavgifterna på grund av fondernas tillväxt för budgetåret 1933/1934 måste beräknas till omkring 7,000 kronor, dels att avlöningen till nyssnämnda biträde utginge med 2,208 kronor för år, har anstalten hemställt, att anslagsposten måtte för nästa budgetår upptagas till 16,000 kronor.

Enligt sålunda angivna beräkningsgrunder har riksförsäkringsanstalten uppskattat det för upprätthållande av anstaltens verksamhet för budgetåret 1933/1934 utöver det ordinarie anslaget erforderliga beloppet till (885,500 + 119,000 + 8,000 + 300,000 + 16,000) 1,328,500 kronor. I enlighet med denna beräkning och efter frändragande av förenämnda från olycksfallsförsäkringsfonden utgående belopp av 22,000 kronor skulle alltså enligt anstaltens förslag det extra anslaget till anstaltens verksamhet under nästa budgetår upptagas till 1,306,500 kronor.

Vad först beträffar anslagsposten till *avlöningar m. m.*, som för närvarande är upptagen till 813,000 kronor, synes mig riksförsäkringsanstaltens framställning giva vid handen, att en höjning av posten icke kan undvikas. I främsta rummet har detta sin grund i den av den stigande arbetsbördan föranledda personalökningen, vilken redan för löpande budgetår torde medföra ej obetydligt stegrade utgifter under posten i förhållande till de beräknade. Av den föreliggande utredningen ävensom av de uppgifter jag under hand inhämtat har jag emellertid kommit till den uppfattningen, att den av anstalten begärda höjningen av anslagsposten med 72,500 kronor kan begränsas med 15,500 kronor. Med hänsyn därtill får jag föreslå, att berörda post för nästa budgetår beräknas till 870,000 kronor.

Departements-
chefen.

Från den nuvarande anslagsposten till uppvärmning m. m. å 116,000 kronor bestridas i huvudsak sådana utgifter, som äro att hänföra antingen till expenser, inklusive kostnader för blankettryck, eller till tryckningskostnader, detta ord därvid taget i betydelsen av kostnader för publikationstryck. På grund härav och med tillämpning av det förfaringssätt, som i förevarande hänseende kommit till användning i årets statsverksproposition, torde berörda post från och med nästa budgetår böra uppdelas på två olika poster, benämnda den ena tryckningskostnader och den andra expenser. Då anstalten för nästa budgetår uppskattat utgifterna för publikationstryck till 3,000 kronor och mot denna beräkning icke synes vara något att erinra, tillstyrker jag, att anslagsposten till *tryckningskostnader* här beräknas till nämnda belopp.

För de utgifter, som enligt mitt förslag skulle falla under posten *expenser*, har anstalten beräknat ett belopp av (119,000 — 3,000) 116,000 kronor. Med hänsyn till den i årets statsverksproposition framhållna nödvändigheten att begränsa statsverkets kostnader för expenser och i anslutning till de i följd därav flerstädes vidtagna reduceringarna å anslag för dylika ändamål, anser jag mig icke kunna förorda, att nu ifrågavarande anslagspost upptages till högre belopp än 110,000 kronor.

Posten till *reskostnads- och traktamentsersättningar* torde böra lämnas oförändrad och således upptagas med 8,000 kronor.

Vidkommande posten till kostnader för *ortsombuden m. m.* vill jag erinra om att Kungl. Maj:t förut i dag med anledning av en av riksförsäkringsanstalten gjord framställning genom proposition (nr 159) beslutat föreslå riksdagen att antaga ett vid propositionen fogat förslag till förordning om ändrad lydelse av § 3 mom. 1 och 2 i förordningen den 31 mars 1922 (nr 130) angående uppörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten

jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete. Angående förslaget närmare innebörd tillåter jag mig hänvisa till propositionen. Jag vill här endast nämna, att med förslaget åsyftas en omläggning av systemet för upprättande av arbetsgivarförteckningar, varav skulle bli en följd, att sådana förteckningar icke skulle upprättas under år 1934. Härigenom skulle, enligt vad riksförsäkringsanstalten meddelar, det arvode till anstaltens mantalsombud å omkring 60,000 kronor, som brukar utbetalas under första halvåret av varje kalenderår, icke behöva utgivas under budgetåret 1933/1934. Vidare komme den granskning och komplettering av arbetsgivarförteckningarna, som hittills utförts av ortsombuden, icke längre att vara behöfelig, varför ortsombudens arvoden, med undantag av de lägsta, synts kunna nedsättas. Den besparing, som härigenom skulle vinnas, har anstalten uppskattat till omkring 15,000 kronor. Anstalten har emellertid framhållit, att årligen ett belopp, ungefär motsvarande sistnämnda besparing, efter utgången av budgetåret 1933/1934 torde behöva tagas i anspråk för ökade administrationskostnader inom riksförsäkringsanstalten under de närmaste åren efter det nya systemets införande. Genom omläggningen skulle således kunna tillfälligt inbesparas 75,000 kronor. Posten, som för närvarande är upptagen till 300,000 kronor, torde därför för nästa budgetår kunna nedsättas med nämnda belopp och följaktligen uppskattas till 225,000 kronor.

Vad slutligen angår posten till *omkostnader för förvaltningen av riksförsäkringsanstaltens fonder* synes den på de skäl anstalten anfört böra höjas med 1,000 kronor till 16,000 kronor.

I enlighet med vad här föreslagits skulle anslaget till riksförsäkringsanstaltens verksamhet böra bestämmas till (870,000 + 3,000 + 110,000 + 8,000 + 225,000 + 16,000) 1,232,000 kronor.

Liksom tidigare läres av kostnaderna för riksförsäkringsanstalten ett belopp av 22,000 kronor, avsett att motsvara omkostnaderna för förvaltningen av anstaltens fonder, böra bestridas av olycksfallsförsäkringsfondens medel. Beloppet torde jämväl i fortsättningen böra i sin helhet tillgodoföras det extra förslagsanslaget till riksförsäkringsanstaltens verksamhet. Detta anslag skulle alltså behöva upptagas till 1,210,000 kronor. Nämnda summa överstiger den i statsverkspropositionen beräknade med 10,000 kronor. Med hänsyn emellertid till att å annat i statsverkspropositionen under femte huvudtiteln beräknat anslag kunnat åvägabringas utgiftsminskning, överstigande merbeloppet, erfordras icke någon framställning om täckande av samma belopp.

Under åberopande av vad jag i det föregående anfört hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att i riksstaten för budgetåret 1933/1934

dels upptaga det ordinarie förslagsanslaget till riksförsäkringsanstalten med oförändrat belopp, 368,500 kronor;

dels ock till riksförsäkringsanstaltens verksamhet anvisa ett extra förslagsanslag av 1,210,000 kronor.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan lämnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten bifall samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Åke Karlholm.